I · ÀNITE DE TEGEA

LES FONTS

1

Reposa sota les belles frondoses fulles del llorer
gemat, i demana la dolça beguda a la font
per tal que, cansats del treball de l'estiu,
els membres reposis, airejats pel zèfir.

'Ἴζε' ἄπας ὑπὸ καλὰ δάφνας εὐθαλέα φύλλα
ὡραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἁδὺ πόμα,
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα
ἀμπαύσῃς πνοιᾷ τυπτόμενα Ζεφύρου.

2

Jo, Hermes, em dreço en una cruïlla, prop
d'un hort ventejat que, no lluny del mar que blanqueja,
repòs ofereix per als homes cansats del camí,
mentre d'una font clara murmura baixet l'aigua fresca.

Ἑρμᾶς τᾷδ' ἔστακα παρ' ὄρχατον ἀνεμόεντα
ἐν τριόδοις πολιᾶς ἐγγύθεν ἀιόνος,
ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο,
ψυχρὸν δ' ἀχραὶς κράνα ὕπαιθα χέει.

3

Foraster, sota d'aquest quer reposa els membres cansats:
dolç l'aire murmura enmig de les fulles ben verdes,
beu la fresca aigua de la font, per als caminants
regalada treva en l'estiu roent.

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον
(ἁδύ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις)
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὰν πίε, δὴ γὰρ ὁδίταις
ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

4

—Per què, Pan solitari, en el bosc molt frondós
t'asseus tocant amb aquest flabiol de veu harmoniosa?
—Perquè en aquestes muntanyes molles de rosada
la vedella pasturi trencant les espigues de borrissol
tendre.

—Τίπτε κατ' οἰόβατον, Πὰν ἀγρότα, δάσκιον ὕλαν
ἥμενος ἀδυβόᾳ τῷδε κρέκεις δόνακι;
—Ὄφρα μοι ἐρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
πόρτιες ἠυκόμων δρεπτόμεναι σταχύων.

5

A Pan de pèls durs i a les nimfes que guarden
els ramats, Teòdot, pastor solitari, ha ofert aquest do
sota l'alt turó perquè, esgotat per l'estiu xafogós
l'han refet donant-li amb les mans aigua dolça com mel.

Φριξοκόμᾳ τόδε Πανὶ καὶ αὐλιάσιν θέτο Νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος,
οὕνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

LES BESTIOLES

6

La llagosteta, rossinyol dels camps, i l'hoste de l'alzina,
la cigala, sebollí juntes en única tomba Myro,
la nena, i sanglotà amb plor pueril: car les seves dues
joguines l'indòcil Hades li havia pres.

'Ακρίδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι καὶ δρυοκοίτᾳ
τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ,
παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ· δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δυσπειθὴς ὤχετ' ἔχων 'Αίδας.

7 *Per a un gall*

Ja no em podràs desvetllar com abans, agitant
amb vigoria les ales per anunciar-me l'alba.
Un lladregot t'atacà d'amagat quan dormies
i et clavà les seves urpes al coll.

Οὐκέτι μ' ὡς τὸ πάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων
ὄρσεις ἐξ εὐνᾶς ὄρθριος ἐγρόμενος·
ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἔκτεινεν λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

8

Mira el banyut boc de Bromi: orgullosament
ens fita amb el rostre barbut i recorda
vanant-se que a les muntanyes, sovint li tocaven
els rínxols les nàiades amb rosada mà.

Θάεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως
ὄμμα κατὰ λασιᾶν γαῦρον ἔχει γενύων,
κυδιόων ὅτι οἱ θάμ' ἐν οὔρεσιν ἀμφὶ παρῇδα
βόστρυχον εἰς ροδέαν Ναῖς ἔδεκτο χέρα.

9

Uns infants, boc, t'han posat regnes purpúries,
han passat un fre a la teva boca peluda,
i et fingeixen cavall davant del temple del déu,
per ensenyar-te a portar-los amb suavitat mentre juguen.

Ἡνία δή τοι παῖδες ἐπί, τράγε, φοινικόεντα
θέντες καὶ λασίῳ φιμὰ περὶ στόματι
ἵππια παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
ὄφρ' αὐτοὺς ἐφορῇ νήπια τερπομένους.

10

També tu vas morir entre els matolls de moltes arrels,
Locris, la més àgil de les gosses amigues dels lladrucs:
en la teva pota lleugera et clavà
un verí funest un escurçó pellbigarrat.

Ὤλεο δή ποτε καὶ σὺ πολύρριζον παρὰ θάμνον,
Λόκρι, φιλοφθόγγων ὠκυτάτα σκυλάκων·
τοῖον ἐλαφρίζοντι τεῷ ἐγκάτθετο κώλῳ
ἰὸν ἀμείλικτον ποικιλόδειρος ἔχις.

11 *Per a un dofí mort*

Emergint per la mar que solquen vaixells
ja no llençaré a l'aire el meu cap des de l'aigua profunda
ni al voltant dels bells llavis de la nau
m'estarrufaré, encisat amb la meva figura:
la marea de porpra em dugué a la riba
i reposo en aquesta platja suau.

Οὐκέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
οὐδὲ περὶ σκαρθμοῖσι νεὼς περικαλλέα χείλη
ποιφύξω τἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ·
ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὥσ' ἐπὶ χέρσον,
κεῖμαι δὲ ραδινὰν τάνδε παρ' ἀιόνα.

12

Aquest monument, Damis el dreçà al seu valent
cavall, després que Ares en el pit sangonós
el ferí; una espessa sang negra a través de la pell
en sortí i xopà la terra amb les seves tristes despulles.

Μνᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαΐου εἵσατο Δᾶμις
ἵππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸν Ἄρης
τύψε, μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτός
ζέσσ', ἐπὶ δ' ἀργαλέῳ βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

DIVERSOS

13 *Per a un xoanon d'Afrodita*

De Cipris és aquesta contrada: s'acosta aquí
sempre per veure des de la riba el mar resplendent,
per donar un viatge feliç als nauxers; i la mar
s'atemoreix en mirar la seva estàtua lluent.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ
αἰὲν ἀπ' ἠπείρου λαμπρὸν ὁρῆν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύτῃσι τελῇ πλόον, ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνῃι λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

14 *Per a l'ofrena d'una llança*

Reposa aquí, llança homicida, i que mai més el teu trist
garfi de bronze no faci rajar sang dels enemics,
ans en l'alt santuari marmori d'Atenea
anuncii el coratge del cretenc Equecràtides.

Ἕσταθι τᾶδε, κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρόν
χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων,
ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα αἰπὺν Ἀθάνας
ἄγγελλ' ἀνορέαν Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

15 *Per a l'ofrena d'un perol*

Un perol fora mida: el consagra el fill d'Eriàspidas,
Cleòbot; la seva pàtria és Tegea espaiosa.
Aquest do per a Atenea el repussà Aristòtil,
de Clitor, que duu el mateix nom del seu pare.

Βουχανδὴς ὁ λέβης· ὁ δὲ θεὶς Ἐριασπίδα υἱός
Κλεύβοτος, ἁ πάτρα δ' εὐρύχορος Τεγέα·
τἀθάνᾳ δὲ τὸ δῶρον, Ἀριστοτέλης δ' ἐπόησεν
Κλειτόριος, γενέτᾳ ταὐτὸ λαχὼν ὄνομα.

EPIGRAMES FUNERARIS

16 *Per a Tersis*

En comptes del tàlem nupcial, de l'himeneu venerable,
la teva mare posà en una tomba de marbre
una verge que té la teva mesura i bellesa,
Tersis, i un cop morta sembla que enraones.

'Αντί τοι εὐλεχέος θαλάμου σεμνῶν θ' ὑμεναίων
μάτηρ στᾶσε τάφῳ τῷδ' ἔπι μαρμαρίνῳ
παρθενικὰν μέτρον τε τεὸν καὶ κάλλος ἔχοισαν,
Θερσί, ποτιφθεγκτὰ δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

17 *Per a Antíbia*

Ploro Antíbia, verge, que molt d'homes
cercaren a casa del seu pare, atrets
pel seu encís i talent; però aviat desfeu
l'esperança de tots la Moira funesta.

Παρθένον 'Αντιβίαν κατοδύρομαι, ἃς ἐπὶ πολλοί
νυμφίοι ἱέμενοι πατρὸς ἵκοντο δόμον
κάλλευς καὶ πινυτᾶτος ἀνὰ κλέος· ἀλλ' ἐπιπάντων
ἐλπίδας οὐλομένα Μοῖρ' ἐκύλισε πρόσω.

18 *Per a Filenis*

Moltes vegades prop d'aquesta tomba, tristament Clínia,
la mare, plorà la mort malaguanyada de la filla,
l'ànima invocant de Filenis, que en comptes del
travessà el verd corrent de l'Aqueront. [casament

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλείνα
μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόασε φίλαν,
ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

19 *Per a Èrato*

Els darrers mots al seu pare estimat, abraçant-lo
digué Èrato plorant amb tèrboles llàgrimes:
«Pare, ja no visc: l'esguard ja m'entela
enduent-se'm la negrosa mort.»

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
εἶπ' Ἐρατὼ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα,
«ὦ πάτερ, οὔ τοι ἔτ' εἰμί, μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένας κυάνεος θάνατος.»

20 *Per a Proarc*

El teu coratge, Proarc, et perdé en el combat i morint
has endolat la llar de Fídias, el teu pare;
però és bell l'himne que en la teva tomba celebra
que morires lluitant per la pàtria estimada.

†Ἦβα μέν σε πρόαρχε ἐσαν παίδων ἄτε ματρός†
Φειδία ἐν δνοφερῷ πένθει ἔθου φθίμενος·
ἀλλὰ καλόν τοι ὕπερθεν ἔπος τόδε πέτρος ἀείδει,
ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνάμενος πατρίδος.

21 *Per a Amíntor*

La terra lídia cobreix Amíntor, el fill de Filip,
que lluità molt sovint en la guerra espadada,
i no el dugué una cruel malaltia a la casa de l'ombra,
sinó que morí protegint un amic amb l'escut.

Λύδιον οὖδας ἔχει τόδ' Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππου,
πολλὰ σιδηρείας χερσὶ θιγόντα μάχας·
οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε νυκτός,
ἀλλ' ὅλετ' ἀμφ' ἑτάρῳ σχὼν κυκλόεσσαν ἴτυν.

22 *Per a unes noies de Milet*

Morim, Milet, pàtria nostra estimada, per defugir
l'abús cruel dels gàlates injustos,
tres noies d'aquí; el violent
Ares dels celtes ens impulsà a aquest destí:
ni el seu contacte impur volem ni l'himeneu
nupcial, sinó que hem trobat l'Hades com a protector.

Οἰχόμεθ', ὦ Μίλητε, φίλη πατρί, τῶν ἀθεμίστων
τὴν ἄνομον Γαλατῶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες, ἃς ὁ βιατὰς
Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης·
οὐ γὰρ ἐμείναμεν ἄμμα τὸ δυσσεβές, οὐδ' Ὑμέναιον
νυμφίον ἀλλ' Ἀίδην κηδεμόν' εὑρόμεθα.

23 *Per a Manes*

Aquest home fou Manes mentre vivia, però ara que ha
val igualment que Dàrius el Gran. [mort

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε, νῦν δὲ τεθνηκώς
ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

II · ERINNA DE TELOS

SOBRE EL SEPULCRE DE BAUCIS A TELOS

1 *Veu de Baucis*

Estela i sirenes meves i urna endolada,
que serves per a Hades la meva escassa cendra,
saludeu els qui s'acosten cap al meu túmul,
siguin conciutadans, siguin forasters.
I digueu-los que, essent núvia, em posseeix el sepulcre,
que el meu pare m'anomenà Baucis, i el meu poble
és Telos, com sabeu, i que la meva companya
Erinna en la tomba m'escriví aquesta inscripció.

Στᾶλαι καὶ σειρῆνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,
ὅστις ἔχεις Ἀίδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἴπατε χαίρειν,
αἴτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἴθ' ἑτεροπτόλιες.
Χὤτι με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τό·
χὤτι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χὤτι γένος
Τηλία, ὡς εἰδῶντι, καὶ ὅττι μοι ἁ συνεταιρίς
Ἤριννʼ ἐν τύμβωι γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

SOBRE EL SEPULCRE DE BAUCIS A TELOS

2 *Veu de l'urna*

Sóc de la núvia Baucis. Tu que t'apropes a la molt
estela, digues això a l'Hades de sota terra: [plorada
«Envejós ets, Hades». Al qui mira la beutat del sepulcre
que anuncia el destí funest de Baucis,
digues-li que, essent noia, amb les torxes que celebraven
el seu pare va encendre per a ella la pira. [el casament
I tu, Himeneu, el cant i la dansa de noces
vas canviar pel cant de dol dels planys.

Νύμφας Βαυκίδος εἰμί. Πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν τῶι κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀίδαι·
'βάσκανος ἔσσ', Ἀίδα'. Τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὁρῶντι
ὠμοτάταν Βαυκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
ὡς τὰν παῖδ', ὑμέναιος ἐφ' αἷς ἀείδετο πεύκαις,
τᾶσδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς.
Καὶ σὺ μέν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδάν
ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσαο.

3 *Per a un retrat d'Agatarquis*

Mans tendres han fet aquesta pintura. Amat Prometeu,
hi ha humans iguals a tu pel talent:
aquella que l'ha pintat, un retrat exacte de la noia feu;
si li hagués donat veu, fóra la mateixa Agatarquis.

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα. Λῶστε Προμαθεῦ,
ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν·
ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἰ καὐδὰν ποτέθηκ', ἦς κ' Ἀγαθαρχὶς ὅλα.

III · MERO DE BIZANCI

1 *A les nimfes*

Nimfes hamadríades, verges del riu, que aquestes
petgeu, immortals, amb peus com de rosa, [arbredes
us saludo: protegiu Cleònim, que aquestes tan belles
estàtues us ha consagrat, deesses, a l'ombra dels pins.

Νύμφαι Ἁμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἳ τάδε βένθη
ἀμβρόσιαι ροδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεί,
χαίρετε καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον ὃς τάδε καλά
εἴσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι, θεαί, ξόανα.

2 *Ofrena d'un penjoll de raïm*

A l'àuria clastra penges d'Afrodita,
penjoll atapeït del suc de Dionís;
ja la teva mare, la vinya, no t'abraçarà amb l'amable
sarment, ni et cobrirà amb pàmpols de nèctar.

Κεῖσαι δὴ χρυσέαν ὑπὸ παστάδα τὰν 'Αφροδίτας,
βότρυ, Διωνύσου πληθόμενος σταγόνι,
οὐδ' ἔτι τοι μάτηρ ἐρατὸν περὶ κλῆμα βαλοῦσα
φύσει ὑπὲρ κρατὸς νεκτάρεον πέταλον.

IV NOSSIS DE LOCRES

1 *Per a un retrat de Melina*

És la mateixa Melina: mireu com el seu gentil rostre
sembla que ens mira amb tendresa,
com tota ella ens recorda la seva mare.
És bell de veure els infants assemblar-se a llurs pares.

Αὐτομέλιννα τέτυκται· ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον.
ἁμὲ ποτοπτάζειν μειλιχίως δοκέει.
ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ ματέρι πάντα ποτώκει·
ἢ καλὸν ὄκκα πέλῃ τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

2 *Per a un retrat de Sabetis*

Es reconeix, des d'ací, Sabetis, veient
la seva efígie, per la seva beutat i noblesa.
Mireu: el seu seny i la seva tendresa
ens sembla veure. Et saludo, dona benaurada.

Γνωτὰ καὶ τηλῶθε Σαβαιθίδος εἴδεται ἔμμεν
ἄδ' εἰκὼν μορφᾷ καὶ μεγαλειοσύνᾳ.
Θάεο· τὰν πινυτὰν τό τε μείλιχον αὐτόθι τήνας
ἔλπομ' ὁρῆν. Χαίροις πολλά, μάκαιρα γύναι.

3 *Per a un retrat de Calo*

Calo ofrena a la rossa Afrodita, al seu temple,
una imatge pintada que en tot li és semblant.
Com llueix gentilment! Mireu com floreix la seva gràcia
Que sigui feliç, car mena una vida sens tara. [mateixa.

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλὼ δόμον εἰς 'Αφροδίτας
εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.
Ὡς ἀγανῶς ἕστακεν· ἴδ' ἁ χάρις ἁλίκον ἀνθεῖ.
χαιρέτω, οὔ τινα γὰρ μέμψιν ἔχει βιοτᾶς.

4 *Per a un retrat de Tamàreta*

De Tamàreta la gràcia té el quadre: car l'alegria
crea i la bellesa de l'esguard amable,
fins i tot mouria la cua, veient-la, la cadella que guarda
pensant-se que veu la mestressa de la seva casa. [la llar,

Θαυμαρέτας μορψὰν ὁ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον
τεῦξε τό θ' ὡραῖον τᾶς ἀγανοβλεφάρου.
Σαίνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
δέσποιναν μελάθρων οἰομένα ποθορῆν.

5 *Per a la tomba de Rínton*

Rient sonorament passa'm al costat, i dient-me un amical
mot. Sóc Rínton, el siracosi,
petit rossinyol de les Muses: però, de les paròdies
tràgiques, he tallat la meva branca d'heura.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο καὶ φίλον εἰπών
ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί. Ῥίνθων εἴμ' ὁ Συρακόσιος,
Μουσάων ὀλίγα τις ἀηδονίς, ἀλλὰ φλυάκων
ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

6 *Per a Alcetis*

Àrtemis, senyora de Delos i de l'amable Ortígia,
les teves fletxes sagrades deixa en el si de les Gràcies,
banya en l'Inopos el teu límpid cos, vine a casa nostra,
per deslliurar dels seus vius sofriments Alcetis.

Ἄρτεμι Δᾶλον ἔχοισα καὶ Ὀρτυγίαν ἐρόεσσαν,
τόξα μὲν εἰς κόλπους ἄγν' ἀπόθου Χαρίτων,
λοῦσαι δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα, βᾶθι δ' ἐς οἴκους
λύσους' ὠδίνων Ἀλκέτιν ἐκ χαλεπῶν.

7 *Per a l'ofrena d'un vestit*

Hera venerable, que el Lakínion olorós
sovint vens a esguardar des del cel,
accepta el vestit de lli, que amb la seva filla
Nossis la noble Theofilis, filla de Cleoca, et teixí.

Ἥρα τιμάεσσα, Λακίνιον ἃ τὸ θυῶδες
πολλάκις οὐρανόθεν νισομένα καθορῇς,
δέξαι βύσσινον εἶμα τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς
Νοσσίδος ὕφανεν Θευφιλίς ἁ Κλεόχας.

8 *Per a l'ofrena d'una diadema*

Amb joia, penso, Afrodita ha rebut aquesta diadema
que Samita li ha ofert, traient-la dels seus cabells:
bell treball és i exhala dolça flaire de nèctar
com el perfum amb què a Adonis bell ungí la deessa.

Χαίροισάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο τὰν 'Αφροδίταν
ἄνθεμα κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας·
δαιδάλεος τε γάρ ἐστι καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄσδει·
τούτῳ καὶ τήνα καλὸν "Αδωνα χρίει.

9 *A Safo*

Viatger, si navegues cap a Mitilene, la de bells cors,
a gaudir de les gràcies florides de Safo,
pots dir-los que, amiga d'ella i de les Muses, Locres
m'engendrà, i el meu nom és Nossis.

'Ω ξεῖν' εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλήναν
τᾶν Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐναυσόμενος,
εἰπεῖν ὡς Μούσαισι φίλαν τήνᾳ τε Λοκρὶς γᾶ
τίκτε μ'· ἴσαις δ' ὅτι μοι τοὔνομα Νοσσίς, ἴθι.

10 *Epigrama amorós*

Res més dolç que l'amor: totes les coses plaents inferiors
li són: fins i tot la mel he llançat de la boca.
Això ho diu Nossis: aquell a qui Cipris no ha estimat
no sap pas com són les seves roses florides.

Ἄδιον οὐδὲν ἔρωτος· ἃ δ' ὄλβια, δεύτερα πάντα
ἐστίν· ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσα καὶ τὸ μέλι.
τοῦτο λέγει Νοσσίς· τίνα δ' ἃ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν,
οὐκ οἶδεν τήνας τἄνθεα, ποῖα ρόδα.

11 *Per a l'ofrena d'una imatge*

Anant al temple, mirem com es dreça
d'Afrodita l'artística imatge d'or.
Li va dur Poliarquis, que ha obtingut molta
riquesa amb l'esplendor del seu mateix cos.

Ἐλθοῖσαι ποτὶ ναὸν ἰδώμεθα τᾶς Ἀφροδίτας
τὸ βρέτας ὡς χρυσῷ δαιδαλόεν τελέθει.
Εἴσατό μιν Πολυαρχὶς ἐπαυρομένα μάλα πολλάν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

12 *Per a l'ofrena d'unes armes*

Els Bretis, de les seves espatlles les armes llançaren
ferits per les mans dels àgils Locris;
cantant el coratge d'aquests reposen al temple
i no enyoren els braços dels covards que deixaren.

Ἔντεα Βρέττιοι ἄνδρες ἀπ' αἰνομόρων βάλον ὤμων
θεινόμενοι Λοκρῶν χεροὶν ὕπ' ὠκυμάχων,
ὧν ἀρετὰν ὑμνεῦντα θεῶν ὑπ' ἀνάκτορα κεῖνται,
οὐδὲ ποθεῦντι κακῶν πάχεας οὓς ἔλιπον.

LA CONSIDERACIÓ DELS GRECS PER LES SEVES POETES